

175 . Snagov | Județ: Ilfov | Punct: Coada Chiot | Anul: 2006

Anul: 2006

Cod RAN: 105179.01

Perioade: Preistorie, Antichitate, Evul Mediu

Epoci: Epoca bronzului, Epoca romană timpurie, Epoca medievală timpurie, Evul Mediu

Tipuri sit: descoperire izolată, fără vestigii arheologice

Categorii sit: Domestic, Religios, ritual și funerar

Autori: Vasilica Sandu-Cuculea

Instituții: Muzeul Municipiului București

Raport

În perioada 19 iulie-27 octombrie 2006 au fost efectuate cercetări arheologice preventive în situl Snagov “Coada Chiot” pentru descărcarea de sarcină arheologică a terenului pe care urmează să se realizeze proiectul de investiții “Sat de vacanță Indigo Club-Snagov”.

Situl Snagov “Coada Chiot” se află în câmpia Snagovului, pe suprafața unui bot de terasă, orientat E-V, format pe malul drept al unei văi afluate lacului Snagov numită de localnici Coada Chiot, de un meandru al acesteia cu o vâlcea de eroziune, situată la N.

A fost descoperit în octombrie 19991 prin cercetări arheologice de suprafață efectuate pentru întocmirea hărții arheologice necesare avizării PUG-ului comunei Snagov, cu care ocazie a fost identificată pe panta nordică o așezare geto-dacică și pe cea sudică una din sec. VI p.Chr. Cu prilejul unei noi cercetări de suprafață făcută în noiembrie 20052, s-a constatat că resturile arheologice geto-dacice și din sec. VI p.Chr ocupau în teren o suprafață comună, care se întindea atât pe cele două pante cât și pe culmea botului de terasă. Pe panta nordică am găsit și câteva fragmente ceramice din epoca bronzului.

Obiectivele propuse au fost: dezvelirea în suprafață a tuturor complexelor antice de locuire, cercetarea lor exhaustivă, consemnarea datelor tehnice, recoltarea materialului arheologic mobil și sondarea periferiei perimetrului antic construit.

Pentru realizarea obiectivelor, pe toate suprafețele cu pigmentație specifică a solului și concentrări de materiale arheologice au fost trasate și săpate 15 secțiuni paralele notate S.I - S.XV, orientate N-S, cu lățimi de 2,75 m (S.II); 5,00 m (S.I), între 2,90 și 3,50 m (S.III - S.XV) ș precum și cinci casete. Între secțiuni s-au lăsat martori a căror lățime a variat între 0,90 și 1,70 m, din care, pentru cercetarea în suprafață a tuturor complexelor închise au fost eliminate ulterior numeroase segmente. Până la -0,25-0,30 m săpătura a fost realizată prin răzuire mecanică, apoi continuată manual, în unele cazuri până la -0,45 m, după care s-a trecut la săparea manuală a complexelor închise de locuire. Aceste secțiuni au acoperit o suprafață totală de 4394,50 m2, din care s-au săpat efectiv 3342,35 m2.

Cercetarea periferiei sitului s-a realizat prin prelungirea la N și S a secțiunilor deja trasate și prin săparea mecanică, în partea nord-vestică a perimetrului investigat, a 12 șanțuri (S.XVI - S.XXV cu L=52 m; l=0,50 m și S.XXVI - S.XXVII cu L=51 m; l=1,5 m), toate cu ad. de 0,50 m, pe o suprafață de 1370 m2 din care au fost săpați efectiv 413 m2.

Stratigrafia: strat de sol cenușiu-negricios, afânat pe 0,10-0,15 m grosime de arăturile din ultimii ani; strat de pământ foarte tasat, cenușiu-negricios, gros de 0,10-0,15 m; strat negricios afânat, de 0,05-0,10 m grosime datat în sec. VI p.Chr; strat castaniu-negricios cu gr. de 0,05-0,10 m din sec. III p.Chr. Toate nivelele stratigrafice au avut gr.max pe coama botului de terasă, lată de cca. 20 m, unde au fost descoperite cele mai multe complexe de locuire. Pe pantele terasei și spre periferia sitului, nivelele din sec. III și VI p.Chr au fost foarte subțiri sau chiar au lipsit, deoarece au fost înglobate în nivelele 2, respectiv 1, cu ocazia lucrărilor agricole care s-au făcut după defrișarea pădurii.

Complexe închise de locuire s-au găsit numai în partea centrală a secțiunilor S II-XII, pe o suprafață de cca. 1635 m².

Locuirea din epoca bronzului.

Din epoca bronzului nu a fost identificat nici un complex închis de locuire. Pe toată suprafața jumătății nordice a sitului, în stratul dacic, s-au găsit cca. 20 fragmente ceramice, un topor, fragmentar, din piatră șlefuită, și un cuțit curb, fragmentar din gresie iar pe cea sudică numai trei fragmente de la vase din lut ars. Pasta ceramică conține pleavă, nisip și pietricele sau cioburi pisate. Unele fragmente au fost decorate cu striuri realizate cu măturica în stilul caracteristic culturii Tei. Aceste puține resturi indică urmele unei șederi temporare ale unei comunități, în deplasarea ei spre un loc mai bun pentru constituirea unei așezări statornice.

Așezarea din sec. III p.Chr

A fost constituită din patru locuințe de suprafață, un bordei, un cuptor de ars ceramică și șapte gropi menajere.

Locuințele de suprafață au fost construite ușor adâncite în pământ, podeaua lor aflându-se în pământul castaniu, cu 0,10 până la 0,20 m mai jos decât nivelul de călcare al epocii dacice. În plan, la trei locuințe groapa era rectangulară și la una ovală. Bordeiul (B. 5) a avut lângă perețele vestic al gropii o treaptă-laviță din pământ castaniu crușat. Locuințele de suprafață și bordeiul nu au avut instalație de foc și nici podea amenajată artificial.

Din cuptorul de ars oale toată partea lui centrală a fost distrusă din vechime, păstrându-se numai perețele exterior cu o parte din boltă, din perețele intermediar și vatra de foc.

Gropile menajere au avut gura rotundă și corpul cilindric. Patru au fost mai adânci, celelalte trei au fost mai degrabă niște alveolări care au coborât în stratul castaniu cu numai 0,10 m.

Materialul arheologic mobil găsit la scoaterea pământului cu care erau umplute gropile complexelor închise a fost format din bucăți de nuiele carbonizate, oase de animale foarte slab conservate, fragmente de lipitură din pereții arși ai locuințelor și de la un cuptor de ars oale, fragmente ceramice, o lamă de cuțit, o fusaiolă și o fibulă din bronz îndoită. Fragmentele de vase lucrate majoritatea la roată, din pastă fină sau zgrunțuroasă, arse cenușiu sau cărămiziu provin de la castroane, oale și vase de provizii produse în mediul local al dacilor liberi. S-au găsit și câteva fragmente de la câni și amfore romane. Descoperirea cea mai importantă o constituie trei unelte din fier (o secure, un târnăcop și o săpăligă), găsite în timpul scoaterii umpluturii din Gr. 12.

Cele 13 complexe de locuire din sec. III p.Chr sunt mărturia existenței unui cătun locuit de daci liberi, probabil refugiați aici în mijlocul codrilor Vlăsiei, pentru a nu fi fost în calea evenimentelor zbuciumate legate de raporturile încordate dintre Imperiul roman și populațiile migratoare.

Așezarea din sec. VI p.Chr

A fost întemeiată din 15 locuințe de suprafață, patru bordeie și 15 gropi menajere.

Locuințele de suprafață, ca și la așezarea din sec. III p.Chr au fost puțin adâncite în pământ, podeaua lor găsindu-se în partea inferioară a stratului dacic, la limita acestuia cu stratul castaniu sau în stratul castaniu. Au avut gropile aprox. rectangulare și la câteva dintre ele s-a observat lângă pereți conturul unor gropițe în care au fost fixați stâlpii de susținere ai pereților și acoperișului. Deasupra podelelor zăcea un strat de pământ amestecat cu foarte multe nuiele carbonizate a căror prezență indică materialul din care au fost construite locuințele, precum și dispariția lor în incendiu. La nici o locuință podeaua nu a fost amenajată special prin bățătorire și lipire. Una dintre locuințe, fără instalație de foc a avut sub podea o groapă de provizii. Celelalte au avut pe sau sub nivelul podelei vetre de foc scobite și lipite, deasupra cărora și în jurul lor s-au găsit cărbuni, chirpic, pietre arse în foc, fragmente de vâlătuci și de vase ceramice, lupe, zgură și unelte întregi și fragmentare din fier.

Bordeiele au avut groapa rectangulară și podeaua neamenajată. Numai G B. 1 a avut gropi de stâlpi în colțuri și pe mijlocul laturilor. Două bordeie au avut gropi de provizii sub nivelul de călcare al podelelor.

Trei bordeie au avut cuptor în colțul nordic sau nord-estic, scobit într-un bloc de pământ cruțat și lipit în interior. Cuptoarele au fost găsite pline cu pietre arse în foc printre care erau mai multe sau mai puține fragmente ceramice, vălătuci fragmentari și bucăți de zgură. Pământul găsit în gropile bordeielor semăna ca aspect și compoziție cu cel de deasupra podelelor locuințelor de suprafață.

Gropile menajere a avut gura rotundă și corpul cilindric sau ușor tronconic. În pământul lor de umplură s-au găsit mai puține resturi materiale decât în locuințe.

Printre piesele descoperite în această așezare remarcăm un lanț din bronz de proveniență romano-bizantină, două ciocane și un clește din fier, întregi, lame de cuțit, dălțițe, dornuri și alte ustensile întregi și fragmentare precum și numeroase lupe de fier care sunt mărturia existenței unei comunități sătești sedentare a cărei ocupație principală a fost practicarea meșteșugului prelucrării fierului.

Considerăm că săpătura arheologică făcută în 2006 în situl Snagov "Coadă Chiot" a scos la iveală toate complexele închise de locuire și a atins toate obiectivele științifice propuse, rezultatele din acest sit arheologic de mici dimensiuni care de-a lungul timpului nu a fost deranjat de intervenții majore, urmând a fi valorificate prin publicare în literatura de specialitate iar patrimoniul mobil inventariat și păstrat la MMB.

Note

- 1. Descoperitori: Vasilica Sandu-Cuculea și Bogdan Tănăsescu.
- 2. Vasilica Sandu-Cuculea, "Raport de cercetare arheologică 1. Evaluarea de teren", nov., 2005

Informații suplimentare online

[Raportul 3768 din cronica.cimec.ro](http://cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
